

NIEUWSBRIEF

nummer 31

AUGUSTUS 2006

Stichting Kruisen en Kapellen in Limburg

Swalmerstraat 100
Postbus 470
6040 AL Roermond

Telefoon
(0475)386 781

Fax
(0475)331 944

E-mail
skkl@bisdom-roermond.nl

Website
www.kruisenenkapellenlimburg.nl

Bank
57.62.20.159

Doel

De stichting, verbonden met het Bisdom Roermond, is als overkoepelende organisatie sinds 1954 actief betrokken bij de zorg voor kruisen en kapellen in Limburg.

Doelstelling is het adviseren en stimuleren van lokale groeperingen en particulieren.

De stichting adviseert op het gebied van restauratie en onderhoud, alsmede bij het oprichten van kruisen en kapellen.

Nieuwsbrief

is een uitgave van de Stichting Kruisen en Kapellen in Limburg

Redactie
B.H.H. Brader (eindredactie)
W.J.H. Oehlen

Óngerbrögker Kapel te Hunsel herbouwd

Op 14 april 2004 werd door de gemeente Hunsel de bouwvergunning verstrekt voor de herbouw van de Óngerbrögker kapel aan de Jacobusstraat te Hunsel. Na een periode van fondswerving en onderhandelingen met de grondeigenaren, konden de werkzaamheden van start. Op 12 september werd dan ook gestart met het vrijgraven van de bestaande fundering. Hierop is een betonnen vloer gestort, waarna de herbouw van het kapelletje kon plaatsvinden. In het voorjaar van 2005 werd gestart met het metselwerk. De afbouw vond plaats in het najaar van 2005. Nadat in het voorjaar van 2006 de bestrating gereed was, vond de inzegening door pastoor J. Mols plaats op 3 juni 2006, de zaterdag voor Pinksteren.

Thijs Peters kan tevreden glimlachten nu de kapel gereed is gekomen en ingezegend wordt door pastoor J. Mols

Waarschijnlijk is de oorspronkelijke Mariakapel gebouwd omstreeks 1815. De kapel zou gesticht zijn als belofte voor een behouden thuiskomst van een Hunselse soldaat uit Rusland na de Napoleontische oorlog. Omdat de kapel niet voorkomt op kadastrakaarten uit deze periode wordt het bovenstaande in twijfel getrokken.

Het vierkant gebouw is opgetrokken in baksteen en is aan de voorkant voorzien van een houten deur met doorkijk. In de kapel bevond zich een beeld van O.L.V. der 7 smarten (Piëta), dat gestolen is.

De kapel behoorde vroeger tot de boerderij "Hongerbrugge" en is omstreeks 1975 clandestien gesloopt.

Volgens getuigenverklaring werd bij de kapel ter bedevaart gegaan voor kinderen die aan de "kaoj" leden, vermoedelijk een soort koorts.

Daarom bestaat het vermoeden dat in de betreffende kapel een andere heilige (mede) werd vereerd.

Thijs Peters

STICHTING KRUISEN EN

KAPELLEN IN LIMBURG

Veldkruis in Heide (Venray) ingezegend

Op Pinksterzaterdag 3 juni werd de pontificale H. Mis in de parochiekerk van O.-L.-Vrouw Onbevlekt Ontvangen in Heide, gemeente Venray, opgedragen door mgr. Everhard De Jong, hulpbisschop van Roermond, in concelebratie met pastoor Müller.

Voorzitter Koos Swinkel van de Stichting Kruisen en Kapellen Venray met hulpbisschop mgr. E. de Jong bij de inzegening van het veldkruis

Daarna stond de inzegening van het veldkruis bij de familie Janssen aan de Heidseschoolweg op het programma. Het kruis verdween met de ruilverkaveling in 1965, en is aan de hand van foto's weer in de oude staat teruggeplaatst. De harmonie St.-Catharina trok aan het hoofd van de stoet vanaf de kerk naar de plek van het kruis. Het halve dorp ging mee. Aansluitend volgde de inzegening door mgr. De Jong. De plechtigheid werd opgeluisterd door het Dames- en Herenkoor en de harmonie.

De Stichting Kruisen en Kapellen in de gemeente Venray bood dit kruis bij gelegenheid van haar zilveren bestaansfeest aan. De inzegening vormde zo de geslaagde afsluiting van de jubileumactiviteiten.

Koos Swinkels

Mariakapel - Neeritter

Wat zouden de kruisen en kapellen in Limburg zijn zonder de toewijding van de talloze beheerders en beheersters ?

Een van die mensen is Sophie van de Heuvel, verzorgster van de Mariakapel aan de Driessensstraat in Neeritter, die bij gelegenheid van de Sacramentsprocessie de kapel feestelijk heeft gesierd.

“De kapel zou best eens wat opgeknapt mogen worden”, zegt Sophie, “ Ze is vooral aan de buitenkant erg onderkomen.”

Wellicht, dat haar verzuchting door iemand wordt gehoord

VELDBOEKETJE

Kruisen en kapellen hebben in de loop der eeuwen vele schrijvers, dichters en troubadours geïnspireerd. In 'Monumenten van vroomheid', het boekwerk dat naar aanleiding van ons gouden jubileum verscheen, is een uitgebreide bloemlezing opgenomen met een gevarieerde selectie uit al die pennenvruchten. Onder de titel 'Veldboeketjes' treft de lezer daarin vele romanfragmenten, gedichten, liedjes, legenden en spreuken aan; geïnspireerd op de ontelbare monumentjes van vroomheid in het Limburgse landschap. In Nieuwsbrief nummer 27 startten wij – onder de gelijknamige titel – met een rubriek, waarin plaats wordt ingeruimd

voor een poëtische tekst of een prozafragment. Met dank aan H. Pachen van de stichting 'Eijdsens Verleden' volgt hierna 'De legende van het moordkruis aan de Wiette Pöölkes'; een legende die in 1985 door wijlen Henri Warnier. Het 'wegkruis aan de Wiette Pöölkes' meet 152 x 220 cm en is waarschijnlijk vervaardigd door de plaatselijke dorps-smid Plusquin, die in opdracht van de kasteelheer van Eijdsen, graaf René de Geloës, wel meer siersmeedwerk vervaardigde. De graaf liet het kruis in 1899 plaatsen. Op de hardstenen sokkel staat het wapen van zijn familie gebeiteld met eronder de tekst 'A.D. 1899'.

De legende van het 'moordkruis aan de 'Wiette Pöölkes'

Lang, zeer lang geleden, waren er eens twee mooie meisjes als naaistertjes in dienst van de grafelijke familie op het kasteel van Eijdsen. Hun werkzaamheden verrichtten zij in hoofdzaak in de linnenkamers van het kasteel. Maar op een zomerse dag, bij zonnenschijn, kon men hen ook vaak met hun verstelwerk zien zitten in de buurt van de 'Witte Pöölkes'. Dit is de vijfsping die gevormd wordt door de Caesterstraat, de Kruisstraat en de Kasteellaan.

Het toeval wilde dat beide schonen verliefd werden op een en dezelfde jongeling. Of deze jongeman ook in dienst was van de graaf vertelt het verhaal niet, wel dat beide meisjes, door jaloezheid gedreven, vaak ruzie hadden over hun geliefde. Op zo'n zonnige zomerdag waren onze naaistertjes weer eens met hun verstelwerk naar buiten getogen. Toen de klok van het kasteel hen 's avonds huiswaarts riep, kwamen zij echter niet opdagen. Er werd destijds nog voor het avondmaal geluid om de grafelijke familie en het interne personeel aan tafel te noden. Na het avondmaal, toen het allengs donker werd, waren beide meisjes nog niet thuis. Men maakte zich ongerust en zette een zoekactie op touw. Aan de 'Wiette Pöölkes' werden zij gevonden, doch levenloos. Wat had plaats gevonden? De jaloerse dames hadden weer eens over hun aanbeden adonis ruzie gekregen. Deze was zo fel opgelopen dat zij in woede, met alles wat zij in hun bereik hadden, elkaar te lijf waren gegaan. En zie, nu bleken de scharen die in hun bezit waren dodelijke wapens te zijn geweest. Zij hadden elkaar met de scharen dusdanige verwondingen toegebracht, dat toen men hen vond zij reeds door bloedverlies overleden waren. Men heeft de stoffelijke resten begraven. Waar? Dat wordt niet verteld. Hiermee zou het verhaal ten einde zijn, ware het niet dat enige dagen later het bericht bij de graaf binnenkwam dat er 's avonds een witte gedaante aan de 'Wiette Pöölkes' ronddoelde. Aanvankelijk schonk men er geen aandacht aan, maar de praatjes werden hoe langer hoe hardnekkiger. En al vlug durfde geen mens meer bij avond of nacht in de buurt van deze plek te komen. Men was bang, want het spookte er. Verschillende personen hadden in hun verbeelding de "Witte Juffrouw", zo werd het spook genoemd,

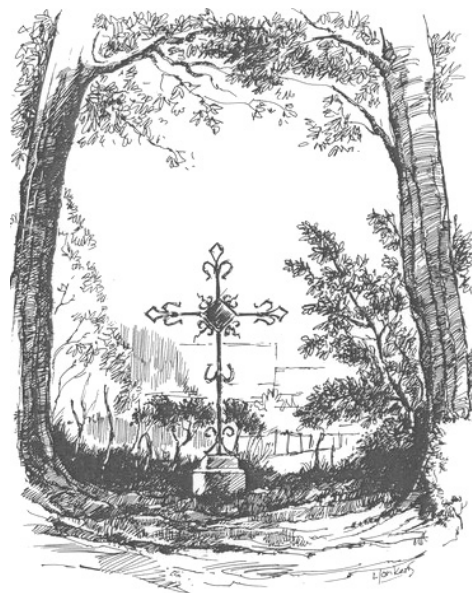
gezien. Het verhaal van het spook werd zo erg, dat de graaf zich genoodzaakt zag, de paters van Goeëdsdel (Val Dieu) er bij te halen. Dat beviel de bevolking wel, want deze paters stonden bekend als duivelbe-zweerders. Men ging immers met kleine kinderen die door de

duivel bezeten waren en daardoor niet groeiden of steeds maar huilden, naar Goeëdsdel om ze door de paters aldaar te laten 'overlezen'. Hoe het ook zij, de paters kwamen, zegenden en overlezen de plek, maar de witte juffrouw trok er zich niets van aan en bleef maar spoken. Of de paters nu het idee hebben geopperd of iemand anders, wij weten het niet, maar de graaf kreeg de inval om er een kruis(beeld) te doen plaatsen en zie het spook was plotseling verdwenen. Spoedig werd toen de 'Wiette Pöölkes' de plek waar geliefden elkaar ontmoetten en moeders met hun kroost op zomerdagen een wijle verpozing zochten.

Dit verhaal deed in de eerste helft van deze eeuw de ronde in het dorp.

Henri Warnier

Deze legende werd eerder gepubliceerd in 'Uit Eijdsens Verleden', nummer 30, augustus 1985.

Kent u teksten (romanfragmenten, gedichten, liedteksten, legenden of spreuken) die volgens u in deze rubriek thuishoren? Stuur ze (mét bronvermelding) op naar: **Wiel Oehlen, Swier 47, 6363 CL Wijnandsrade.**

DE VRIJWILLIGERSVERZEKERING

Vrijwilligers lopen tijdens hun vrijwilligerswerk risico's. Zij kunnen schade veroorzaken en zelf schade lijden. Niet alle vrijwilligersorganisaties zijn echter voor deze risico's (afdoende) verzekerd. Verschillende gemeenten hebben in het kader van het welzijnsbeleid een vrijwilligersverzekering afgesloten. Onder een dergelijke verzekering vallen die vrijwilligers, die actief zijn bij een organisatie, die rechtspersoonlijkheid bezit (stichting of vereniging).

Aan de vrijwilligersorganisatie wordt eenmaal per jaar gevraagd aan de gemeente een opgave te doen van de namen van de vrijwilligers.

De gemeenten nemen meestal de premiekosten voor hun rekening. De premie bedraagt momenteel € 0,80 per vrijwilliger per jaar. Veelal wordt de uitvoering van deze vrijwilligersverzekering opgedragen aan welzijnsinstelling "Loket W" te Eindhoven.

Een verzekeringspakket aldaar is als volgt samengesteld:

Aansprakelijkheidsverzekering:

deze dekt de risico's van aansprakelijkheid van bestuur en vrijwilligers voor schade welke is toegebracht aan derden en onderling.

Ongevallenverzekering en ongevallen-inzittendenverzekering:

deze verzekeringen keren onder meer uit bij overlijden of bij blijvende invaliditeit na een ongeval dat vrijwilligers is overkomen tijdens activiteiten van de vrijwilligersorganisatie.

Beschadiging van persoonlijke eigendommen:

verzekert (onder voorwaarden) eigendommen (geen voertuigen) van vrijwilligers.

Indien uw organisatie rechtspersoonlijkheid bezit, kunt u overwegen om aan uw gemeente te vragen voor de vrijwilligers een vrijwilligersverzekering af te sluiten.

Inzegening kruis Heerlerbaan

Heerlerbaan, het zuidelijk deel van de Gemeente Heerlen, kent een aardige traditie. Steeds op de zondag voor de grote vakantie wordt een mis opgedragen in een van de boerderijen die deze wijk telt.

Zodoende stond op zondag 25 juni de binnenplaats van de boerderij Gielkens vol met gelovigen. Een groot deel daarvan kwam ook nog om een andere reden. Na

de mis werd het wegkruis ingezegend dat tegen de boerderij staat. Het kruis draagt het jaartal 1827 maar gegevens over de herkomst en het waarom ontbreken. In de afgelopen jaren bleek de toestand van zowel kruis als corpus flink achteruit te zijn gegaan. Voor de huidige bewoner, Joseph Gielkens, reden om over te gaan tot restauratie. Het oude houten corpus kon niet worden hersteld waarop beeldend kunstenaar Ivon Drummen de opdracht kreeg een nieuw corpus te maken. Daarmee treed ze in de voetsporen van haar vader, Sjef Drummen. Want ook van hem sieren corpussen diverse wegkruisen in de regio. Zij maakte het nieuwe corpus van gebakken klei maar liet zich inspireren door het oude corpus. Het geheel is een juweel om te zien en zal zeker de aandacht van de voorbijgangers trekken.

Met enkele daarvoor uitgezochte gebeden liet pastoor Rohling blijken bijzonder blij te zijn met het prachtige kruis waarna hij het de zegen gaf.

Het gerestaureerde kruis tegen de muur van de boerderij van Joseph Gielkens

Pastoor Rohling bij de inzegening van het kruis

Antoniuskapel Thorn herbouwd en ingezegend

In de vroege morgen van zaterdag, 23 juli 2005 kwam een Duitse automobilist vanuit de Boekenderweg – naar aangenomen mag worden met hoge snelheid – Thorn uitgereden en slaagde er niet in de scherpe bocht bij de kruising met de Heerbaan te nemen.

Hij vloog uit de bocht en kwam tot stilstand tegen de eeuwenoude Antoniuskapel. Tegen zoveel geweld was het kappeltje niet bestand: het werd volledig van zijn fundament geschoven. Dat was dan ook de reden, dat het bouwtechnisch niet mogelijk was om de kapel te repareren: ze moest volledig worden afgebroken.

De kapel was een rijksmonument, dus dat betekende extra tijdsbeslag, omdat de Rijksdienst voor de Monumentenzorg bij de herbouw diende te worden betrokken. Daarnaast moest door de verzekeringsmaatschappij de veroorzaker van al het leed in Duitsland worden opgespoord.

De familie Corstjens, eigenaar van de kapel, poseert trots bij het nieuwe bouwsel.

In goed overleg met de Gemeente was inmiddels besloten, dat de kapel een paar meter naar achteren geplaatst zou worden. Verder zou het peil van de kapel verhoogd worden, omdat de naastgelegen wegen in de loop der jaren hoger waren komen te liggen.

Toen de vergunningen eenmaal rond waren, kon een aannemer binnen een paar weken de kapel, die particulier eigendom is, opnieuw opbouwen.

Aan de voor- en achterzijde van de kapel werden hardstenen platen aangebracht, waarop te lezen valt, dat de kapel stamt uit het jaar 1742 en dat ze in 1923 en 2006 is gerestaureerd.

Op Pinksterzondag, 4 juni 2006 was het eindelijk zover: de Antoniuskapel kon opnieuw ingezegend worden. Nadat de belangstellenden in de naastgelegen Kapel onder de Linden waren samengekomen, nam Mat Rongen, voorzitter van de Stichting Kruisen en Kapellen Thorn het woord en vertelde over de geschiedenis van de kapel, die in 1742 was gebouwd. Na een gebed tot de H. Antonius werden de aanwezigen uitgenodigd om naar diens kapel te trekken.

In een langgerekte stoet, waarin het gerestaureerde beeld van Antonius werd meegevoerd, ging het naar de Antoniuskapel, waar het gezelschap zich mengde met de lieden, die reeds ter plaatse stonden te wachten op de dingen die gingen gebeuren.

Aan mevrouw Tilly Wolfs, de beheerster van de kapel, werd verzocht om het beeld van Antonius terug in de kapel te plaatsen.

Vervolgens sprak deken R. Maessen over de H. Antonius, die eindelijk weer thuis gekomen was, waarna hij eerst de kapel opnieuw inzegende en vervolgens de aanwezigen de zegen gaf.

Na deze plechtigheid wilde ieder zich persoonlijk er van vergewissen, dat Antonius weer zijn plaats had ingenomen. Vervolgens begaf het gezelschap zich weer terug naar de Kapel onder de Linden, waar door de Stichting Kruisen en Kapellen Thorn getrakteerd werd op koffie en vlaai.

Mariakapel te Pey ingezegend

Op 4 juni 2006, Eerste Pinksterdag, werd onder grote belangstelling de Mariakapel op het kerkhof in Pey door pastoor Bert Mom ingezegend. Tijdens de voorafgaande Viering in de kerk werd het Pinksterverhaal verteld, over mensen die elkaar verstaan en samen iets goeds tot stand kunnen brengen. Dit verhaal is ook van toepassing op de vele vrijwilligers, die samen hebben gewerkt aan de totstandkoming van deze schitterende kapel.

Terwijl het fluit- en trommelkorps van Schutterij Wilhelmina het Onze Vader speelde, werden allereerst de vier buitenmuren gezegend. Hierbij werd gebeden om Maria's bescherming over al de dorpskernen: van het Hingen tot de Schilberg, van de Slek tot in Pey. Vervolgens werd het beeld in de kapel gezegend.

De eerste vier kaarsen werden ontstoken, één kaars voor elke generatie, kinderen, jongeren, volwassenen en ouderen.

Nadat een wees gegroet gebeden werd, speelde Wilhelmina het Limburgs Volkslied, dat door velen van de aanwezigen werd meegezongen. Het past immers bij de Limburgse traditie dat geloof en dagelijks leven dicht bij elkaar kunnen liggen. De kapel is Maria's "open huis" voor al ons lief en leed.

Onderdeel van de inzegening was ook het overhandigen van de sleutel van de kapel aan Mevr. Victoire Meuwissen, die het beheer van de kapel op zich heeft genomen.

De inrichting van de kapel, het voormalige 'lijkenhuisje' op het kerkhof, is in zijn geheel door vrijwilligers gerealiseerd. Van het stuc- en schilderwerk van de wanden en het plafond tot aan het door Math Tillie en Joop Utens ontworpen en door Math in Engelse Portlandstone gebeeldhouwde beeld van O.L. Vrouw Onbevlekt Ontvangen. De vier kleinere glas-in-lood ramen zijn vervaardigd uit één raam van wijlen pater Victor van Lilbosch. De afbeelding van Maria met Kindje Jezus is van de hand van Jacques Verheyen uit Echt en door glazenier Sjra Heijnen uit Neer op fraaie wijze verwerkt in het nieuwe raam boven de ingang. Het kruis op de kapel en de kaarsenstandaard zijn op ambachtelijke wijze gesmeed door Theo Boonen. Fraai zijn ook de door Toon Jennissen vervaardigde deurkruk en slotplaten. Tot slot kan worden vermeld dat de banken afkomstig zijn uit de Sint Christoffelkathedraal. Door Sjra Heijthuijzen zijn deze op uitstekende wijze 'op maat' gemaakt. Kortom, uit alles blijkt dat de Mariakapel te Pey een kapel is, niet alleen vóór parochianen, maar ook gemaakt dóór parochianen.

Peter Peeters

Volop belangstelling bij de inzegening van de Mariakapel te Pey

Helibro-kruis te Melick verplaatst

Wie af en toe vanuit de richting St. Odiliënberg/ Melick over de Heinsbergerweg naar Roermond rijdt, heeft het laatste jaren grote veranderingen waargenomen. De aanleg van Rijksweg 73 en de daarmee gepaard gaande grootschalig reconstructies van aansluitende wegen zorgden voor een landschap, dat volledig her-schapen lijkt.

Jo Dentener kan men regelmatig bij het Helibro-kruis aantreffen, als hij bezig is met het onderhoud van het plantsoen

Een eenvoudig veldkruis zou bij zoveel geweld gemakke-lijk over het hoofd gezien kunnen worden, maar dan heeft men toch buiten de Stichting Helibro gerekend. Jo Dentener, de actieve voorzitter van de in 1987 opge-richte stichting, benaderde al in een vroeg stadium Provinciale Waterstaat en met hulp van de gemeente Roerdalen kreeg hij gedaan, dat het kruis zo'n vijftig meter zou worden verplaatst. En dat niet alleen, ook de drie oude lindebomen, die bij het kruis stonden, werden uitgegraven en met behulp van een enorme kraanwagen op hun nieuwe plek neergezet.

Zo werd een eeuwenoud kruis door particuliere inspan-ning gered.

Het kruis is in zijn nieuwe omgeving geplaatst op een brede sokkel, afgedekt met hardsteen.

Zoals op de foto te zien is, is er rond het kruis een ommuurd plantsoen aangelegd, welke bekrond worden door twee pilaren. Op die pilaren wil Jo Dentener wapenschilden aanbrengen en wel van personen en instanties, die in het verleden bij de instandhouding van het kruis betrokken waren. Naast de Provincie Limburg zijn dat ook de gemeenten Roerdalen en Roermond. Het kruis, dat oorspronkelijk in Melick stond, bevindt zich ten gevolge van zijn verplaatsing nu in de aanpalende ge-meente Roermond. En dan zijn er nog enkele historische figuren, zoals de burggraaf van Aefferden, die woonachtig was op het kasteel Schöndeln en in 1890 een nieuw kruis en corpus aan de buurt schonk. Tenslotte ontdekte Jo Dentener, dat baron Gilles de Pilechy, die uitgestrekte gronden in dit gebied bezat, indertijd de grond voor het kruis geschonken heeft.

Faits divers

Maria met een zachte G in Limburgs Museum

Aan het einde van het jaar schenkt het Limburgs Museum in Venlo speciale aandacht aan de Mariadevotie in onze provincie. Aanleiding is het 375 jaar bestaan van Venlo's bekendste kapel, die van OL Vrouw van Genooi.

Het museum wil ook speciaal aandacht schenken aan de Mariadevotie in de private sfeer. Mensen worden opgeroepen om een foto in te zenden van het Mariabeeld thuis. En bijzonder is het museum geïnteresseerd in het achterliggende verhaal: waar komt het beeld vandaan, wordt er wel eens een kaars bij aangestoken en wanneer? U kunt (eventueel anoniem) contact opnemen met Barbara Kruijzen van het Limburgs Museum (077 – 352 21 12).

Verplaatsing kapel Pol

In de gemeente Heel is in de buurtschap Pol bij Wessem in verband met de grindwinning een Mariakapel aan een doodlopende weg komen te staan.

Met de beide betreffende wethouders is door de Werkgroep Kruisen en Kapellen Heel en onze stichting overleg gevoerd over de verplaatsing van de kapel. Op 2 mei jl. heeft wethouder H. van de Mortel ten gemeentehuize voor de bewoners van Pol een presentatie gehouden over de nieuwe locatie voor de kapel. Na de zomervakantie zullen de verplaatsingswerkzaamheden een aanvang nemen. De bedoeling is, dat bij de kapel een bank geplaatst wordt, waardoor de plek een ruspunt wordt voor fietsers.

Oorlogskruis Milsbeek wordt opgeknapt

In 1955 werd in Milsbeek een kruis geplaatst ter herinnering de burgerslachtoffers van de Tweede Wereldoorlog. Aan het monument is de tijd niet voorbijgegaan, want de plaquette met namen en het corpus zijn inmiddels verdwenen.

De Stichting Cultuurbehoud Milsbeek spant zich in om het kruis te restaureren en verwacht van de Gemeente Gennep een subsidie van € 1.400. Met dit bedrag zal het monument nog dit jaar gerestaureerd worden.

Kapel te Wessem als herinnering aan het OLS

Onze stichting heeft Schutterij St. Joris te Wessem, winnaar van het OLS 2004 en dus organisator van het OLS 2005, gesuggereerd om ter herinnering aan deze belangrijke gebeurtenissen een kapel te bouwen.

De kapel zal gebouwd worden op het van Horneplein, naar het voorbeeld van de Mariakapel, die daar tot 1963 heeft gestaan.

Kruis aan de Caluna te Heythuysen

Bij een door de Stichting Kruisen en Kapellen in Limburg gehouden inspectie van de objecten in de gemeente Heythuysen bleek, dat het kruis aan de Caluna in het buitengebied van Heythuysen verdwenen was. De stichting heeft vervolgens een verzoek ingediend bij gemeente Heythuysen om een nieuw kruis te bekostigen. De gemeente was daartoe bereid en het nieuwe kruis zal binnenkort geplaatst worden.

Open Monumentendag 2006 – Feest !

Open Monumentendag bestaat 20 jaar en daarom is dit jaar (9 en/of 10 september) gekozen voor het thema feest. Er bestaat een grote verscheidenheid aan feesten, zo zijn er victoriefeesten, die plaatselijke hoogtepunten uit de vaderlandse geschiedenis herdenken, maar er zijn ook religieuze feesten, zoals heiligenfeesten, oogstfeesten en trouw-en geboortefeesten.

Wellicht, dat in overleg met de gemeente door de plaatselijke organisaties op dit thema ingespeeld kan worden.

Monumenten begrijpen

Er wordt door de Stichting Open Monumentendag bij gelegenheid van het 20-jarig bestaan een publicatie uit, waarmee iedereen op pad kan gaan om monumenten te herkennen. Meindert Stokroos laat aan de hand van bouwmaterialen, stijlen en constructies zien wat er nodig is om een monument te dateren en te begrijpen. Vanaf eind juli is de publicatie verkrijgbaar.

Inzegeningen, inwijdingen, herbouw

Er gebeurt in Limburg veel met kruisen en kapellen: ze worden opgeknapt, hersteld, nieuw gesticht en ingezegend.

De Stichting Kruisen en Kapellen in Limburg is in deze activiteiten erg geïnteresseerd en stelt het op prijs om op de hoogte gebracht worden, indien er een bepaalde activiteit plaatsvindt. Onze betreffende vertegenwoordiger in uw dekenaat wil graag bij een inzegening of andere plechtigheid aanwezig zijn. De namen van onze bestuursleden met hun rayon en telefoonnummer vindt u op onze website. Ook kunt u zich altijd richten tot de Stichting Kruisen en Kapellen in Limburg, die kantoor houdt in Roermond (zie colofon).

Verder besteden we in zo'n geval natuurlijk er ook aandacht aan in onze Nieuwsbrief.

Uw melding is natuurlijk ook van belang in het kader van de inventarisatie van kruisen en kapellen.